

Aarhus
Symfoni
22/Orkester
/23

Fundal, Nielsen & Stravinskij

PETRUSJKA | EVENTYRLAND

9. marts 2023 kl. 19.30
Symfonisk sal • Musikhuset Aarhus

PROGRAM

Karsten Fundal (1966-)

Inkognito Royal (2021/22)

17 min.

Carl Nielsen (1865-1931)

Koncert for violin og orkester (1911)

- 1 Præludium – Allegro cavalleresco
- 2 Poco adagio – Scherzo

35 min.

P A U S E

25 min.

Igor Stravinskij (1882-1971):

Petrusjka (1911/1947)

- 1 Første tableau: Fastelavnsmarkedet
- 2 Andet tableau: Petrusjkas værelse
- 3 Tredje tableau: Maurerens værelse
- 4 Fjerde tableau: Fastelavnsmarkedet hen under aften

34 min.

Varighed i alt ca. 115 min.

MEDVIRKENDE

Pierre Bleuse

DIRIGENT

Michael Germer

VIOLIN

Charles Martin: Gazette du Bon Ton, 1914 - No. 7 : La Légende de Joseph (1914)

PETRUSJKA I EVENTYRLAND

af Christina Blangstrup Dahl

Carl Niensens violinkoncert kan man simpelthen kun høre for sjældent. Koncerten er spillemandsmusik fra en anden dimension – skrevet af en mand, der selv kendte instrumentet ind og ud. Det er glitrende og strålende musik; og som altid hos Nielsen er det, som om de underjordiske lurker lige under musikens overflade. Koncerten bliver spillet af Michael Germer, den fænomenalt talentfulde vinder af Den Danske Strygerkonkurrence i 2021.

Karsten Fundals *Inkognito Royal* blev kaldt for “årets mest afsindige og tankevækkende opera”, da den havde premiere i 2021. Musikken er for god til kun at blive spillet til operaopførelserne, og Aarhus Symfoniorkester har derfor bestilt en suite af musik fra operaen, som uopføres ved denne koncert.

Vi runder koncerten af med farverig og fantasifuld musik om den tragiske Petrusjka. I fire kalejdoskopiske og ildfulde billeder får vi fortællingen om marionetdukken, der bliver vakt til live. Stravinskij leger med både banaliteter og groteskerier, når han tegner fortællingen om Petrusjkas dramatiske liv.

Fundal **Suite fra Inkognito Royal**

Det er ikke for meget sagt at påstå, at Den Jyske Opera stod på den anden ende i august 2021. En opera som ingen anden havde premiere, og hverken

publikum eller anmeldere anede hvilket ben, de skulle stå på. De fleste valgte at overgive sig betingelsesløst til galskaben, som gik ”fra skør til fuldstændig crazy” (med et citat fra en af de overstrømmende anmeldelser).

Værket var *Inkognito Royal*, skabt af Karsten Fundal og med tekst og ide af Philipp Kochheim. Handlingen er (bedragerisk) enkel: Vi befinder os i Hamborg den 14. maj 1912. Kong Frederik d. 8. af Danmark forlader sit hotel inkognito – og bliver 45 minutter senere fundet livløs på gaden. Der går mange historier om Frederik d. 8.s sidste timer, og en af dem lyder på, at kongen døde af et hjerteanfald i armene på en kvinde i byens mindre fine kvarter. Det er selvfølgelig noget vrøvl! Men operaen tager uddrag i præmissen om ”hvad nu hvis”. Hvad nu hvis det virkelig var sådan – og hvad nu hvis man kunne kombinere teatrets mange genrer (musik, dans, sang, skuespil) i en og samme forestilling og ofte i en og samme scene.

Det blev til en ambitiøs omgang musikteater i krydsfeltet mellem opera og operette, teater, musical, jazz og alt mulig andet fra den musikalske godtepose. Det er med andre ord en palet af musikalske stilarter, som vi hører i denne suite fra operaen. Her møder vi både de umiddelbart toner fra jazz og musical – og fra filmmusikkens og den traditionelle klassiske musiks mere

abstrakte verden. Det er musik, der ikke tager sig selv spor alvorligt – og netop derved bliver *Inkognito Royal* en pointeret kommentar til musikken i almindelighed og til operagenren i særdeleshed.

Carl Nielsen *Koncert for violin og orkester*

Carl Niensens violinkoncert kan man simpelthen ikke høre tit nok. Den kombinerer komponistens karakteristiske orkesterunivers med et indlevende forhold til violinen, Carl Niensens eget instrument.

Første del af koncerten blev skrevet lige efter den tredje symfoni, i en lille hytte ved en sø på Trolldaugen. Carl Nielsen blev inviteret derop af Nina Grieg (Edvard Griegs enke), og hytten var den samme hytte, hvor også Grieg selv havde komponeret.

Violinkoncerten havde ikke den letteste tilblivelsesproces, kan vi læse i et af Carl Niensens breve til sin hustru: ”Opgaven er aldeles ikke let: Paa den ene Side skulde det jo være ordentlig Musik og paa den anden, vilde det være meningsløst at skrive netop en Concert ifald der ikke toges Hensyn til Instrumentet. Men det er netop her det kniber; thi altfor udtraadte Passager o.s.v. kan jeg ikke saa godt finde mig i. Nu skal vi alligevel se hvad det kan give, som man siger.” Det var imidlertid en udfordring, som komponisten nød: ”Opgaven er egentlig vanskelig og derfor morsom. Sagen er at det skal være god Musik og dog hele Tiden tage Hensyn

til Soloinstrumentets Udfoldelse i det bedste Lys, altsaa: indholdsrigt, populært og brillierende uden at blive overfladisk. Det er Modsætninger som maa og skal mødes og gaa op i en højere Enhed. Det morer mig meget.”

En instrumentalkoncert består som regel af tre satser. Carl Niensens violinkoncert er derimod delt i to satser, som imidlertid begge to består af en langsom og en hurtig del. Det er således lidt op til lytterens fortolkning, hvorvidt koncerten har to eller fire satser.

Første sats består af en langsom indledning, som Nielsen har kaldt for ”Præludium” (ligesom Bach måske ville have gjort), og en hurtigere del. Koncerten starter med et brag, der bliver fulgt af en stor solokadence (altså en friere del) for violinen. Sådan nogle kommer som regel sidst i en sats, men Nielsen har altså sat den ind her i begyndelsen af koncerten. Præludiet er også en introduktion til koncertens tonale og æstetiske verden: Vi kommer langt omkring, både med fleksible harmonier og med koncertens form, der som nævnt unddrager sig de sædvanlige satsopdelinger.

Præludiet bliver efterfulgt af en ”Allegro cavalleresco”, altså en ridderlig allegro (hurtig sats). Her er vi i Carl Niensens velkendte symfoniske univers, bare med violinen som lige dele lykkeridder og kyndig vejviser gennem musikken. I en gængs solokoncert står solisten ofte i kontrast til orkestret; hos Nielsen tager violinisten os venligt i hånden

og viser os rundt i komponistens mageløse univers – som for at sige ”Se, det her kan musikken også.” Satsen afrundes af endnu en stor solokadence, som indkapsler første sats’ lyrik og indersjæl.

Lad jer ikke narre af den eftertrykkelige slutning på første del – der kommer faktisk en sats mere. Ligesom første sats begynder også anden sats med en langsom indledning – og ligesom første sats er der også her en underliggende henvisning til Bach. Oboens solo kredser nemlig omkring tonerne B-A-C-H – ganske som den store komponist selv gjorde det i flere af sine værker. I eftertiden har rigtig mange komponister gjort det samme som en hyldest til den store mester, og her slutter Nielsen sig så til flokken. Violinkoncertens form – langsom-hurtig-langsom-hurtig – er for øvrigt den samme struktur som i barokmusikkens populære concerto grosso-form.

Efter denne adagio kommer en scherzo, altså en munter sats. På munter spillemandsmanér trækker den lige linjer til Niensens fortid som festmusiker, samtidig med at den så ubetinget har de dybere rødder og større vinge-fang, som kendetegner den klassiske musik. ”Finalen bliver en Slags halvsød, halvlystig, dinglevorn Sats, uden Villie næsten, men god og indtagende som en hjertelig smilende Drivert i sine bedste Øjeblikke. Synes Du om saadan en?” skrev Nielsen til sin hustru om satsen. Nielsen skrev ikke bare musik for sit eget instrument – men også for (og om)

sig selv. Denne sats er måske en af de bedste foreninger af Carl Niensens to sider: Den folkelige og den symfoniske.

Anmelderne var for øvrigt rigtig glade for koncerten – fordi den efter deres mening var så munter. ”Kåd”, ”lystig” og ”festlig” var nogle af de tillægsord, som de brugte. Mest plet (ikke mindst på baggrund af de første anmelderes optagethed af det humoristiske i koncerten) ramte måske anmelderen Robert Henriques: ”Violinkoncerten er et meget betydeligt Værk, som vil vinde for hver Gang, den høres, fordi man selvfølgelig først efterhaanden faar alle de aandfulde Enkeltheder med. Uden Tvivl vil den ogsaa blive søgt af de store udenlandske Violinister, som her har fået en Opgave, hvis Løsning er lige saa teknisk vanskelig som musikalsk lønnende.”

Bonusinformation: Musikhistorien er fyldt med historier om komponister, der afleverer noderne så sent, at solisten ikke har en chance for at yde musikken retfærdighed – med deraf følgende fiasko til resultat. I Niensens tilfælde trak han den også indtil blot to uger inden koncerten. Men solisten var den danske violinist Peder Møller – og han var så teknisk og musikalsk begavet, at premieren blev en stor succes. Det er nok de færreste nutidige solister, der ville turde binde an med at lære en koncert af denne kaliber på blot to uger.

Stravinskij *Petrusjka*

Den flittige koncertgænger hørte måske Aarhus Symfoniorkester spille *Ildfuglen* for et par sæsoner siden. *Petrusjka* er den svære to'er. Med *Ildfuglen* blev Stravinskij – som blot 28-årig – den, som alle talte om i kunstens hovedstad Paris. Både Stravinskij og arrangøren Diaghilev (som tjente pengene på koncerterne), var ivrige efter at gentage succesen året efter.

Stravinskij havde en ide: Et hedensk ritual, hvor en ung pige danser sig selv ihjel. Lyder det bekendt? Det er fordi det sidenhen blev til *Le Sacre du Printemps*. Diaghilev kunne godt lide ideen og opfordrede til, at det blev en ballet, så hans Ballets Russes i Paris kunne sætte den op. Men i mellemtiden blev Stravinskij distraheret, og da Diaghilev besøgte ham i Schweiz, præsenterede den unge komponist i stedet de første spæde uddrag fra det, der skulle blive til *Petrusjka*. Det, der var ment som en ”opfrisker” for komponisten blev i stedet til hovedværket, og *Sacre* blev sat på vågeblus indtil året efter. ”Jeg ville skrive et orkesterværk, hvor klaveret spillede den vigtigste rolle,” sagde Stravinskij om *Petrusjka*.

Som ofte i den slags situationer blev musikken kun til noget på grund af en person, der kunne se potentialet i den. Stravinskij fortæller: ”Diaghilev var så tilfreds med, hvad han hørte, at han ikke ville slippe det igen og begyndte at overtale mig til at udvikle temaet om

dukkens lidelser og gøre det til en hel ballet. Han blev i Schweiz, og sammen udviklede vi ballettens generelle handling i overensstemmelse med mine ideer ... Jeg begyndte at med det samme at komponere ballettens første scene.”

Kompositionsprocessen gik fint. Det samme kan man ikke sige om prøveprocessen; danserne og musikerne var voldsomt udfordrede af Stravinskij's musik (og så var de arme mennesker ikke engang nået til *Le Sacre du Printemps* endnu. Det skulle blive meget værre). Premierer var en enorm succes, og i de to år indtil premieren på *Le Sacre du Printemps* var *Petrusjka* den hotteste moderne musik, man kunne finde.

Balletten (og suiten) er i fire scener: Den første og sidste er offentlige og foregår på Admiralitetspladsen i Skt. Petersborg i 1830'erne, mens de to midterste foregår indenfor, fokuserer på individuelle karakterer og gør mere beskedent brug af orkestret end ydersatserne. Vi lægger ud med en travl, kalejdoskopisk gadescene i første del med gadedansere, trommespillere, en troldmand, der spiller fløjte, gademusikanter – og tre dukker: Petrusjka, en ballerina, og maureren. Til sidst tryllebinder solofløjten de tre dukker, der bliver vakt til live.

I anden del betragter Petrusjka sig selv i spejlet, fortvivlet over, at han med sit groteske udseende aldrig vil kunne vinde ballerinaens hjerte. Det var denne musik, som Stravinskij oprindeligt spillede for Diaghilev: ”Klaversoloen strækker

orkestrets tålmodighed til det yderste med diabolske kaskader af treklinge. Orkestret tager hævn med truende trompetskrald. Resultatet er en frygtelig larm, der når sit klimaks og ender med dukkens sorgfulde og klagende kollaps.” Bare lige en advarsel: Denne historie er, selv om den handler om en dukke, utrolig langt fra nuttede tegnefilm og happy endings.

I murerens scene bygges der op til et amourøst møde mellem mureren og ballerinaen – for øvrigt til musik, der er tyvstjålet fra den østrigske valsekomponist Joseph Lanner. Den jaloux Petrusjka afbryder dem.

I den afsluttende gadescene jager mureren Petrusjka og stikker ham ned med sin sabel. Petrusjka falder om, og mængden bliver stille. Men troldmanden bliver tilkaldt, og han viser, at Petrusjka blot er en dukke fyldt med savsmuld, og menneskemængden forsvinder. Her slutter suiten – men i balletten får vi yderligere tre scener: Da troldmanden slæber dukken væk, ser han Petrusjkas spøgelse, der vrænger af ham. ”Dette er den virkelige Petrusjka, og hans tilsynekomst til sidst gør den tidligere Petrusjka til intet mere end en dukke,” fortalte Stravinskij om denne slutning. Som balletpublikum sidder vi tilbage og undrer os over, hvad der er virkelighed,

og hvad der ikke er, mens historien er langt mere enkel i koncertsalen.

Modtagelsen blev som allerede nævnt overvældende positiv. En anmelder (der ganske vist også var en god ven af Stravinskij, men alligevel) beskrev *Petrusjka* således: ”*Petrusjka* er livet selv. Al musikken er fuld af en sådan energi, en sådan friskhed og vid, en sådan sund, ærlig glæde, sådan fuldstændig overgivelse, at alle dens bevidste banaliteter og trivialiteter, dens konstante baggrund af harmonikaer, ikke blot undgår at afskrække os, men forfører os desto mere ... Musikken i denne ekstraordinære ballet har en sådan integritet, energi og så uudtømmelig en humor, at man i den grad mister ethvert ønske om at forsøge sig med en mere detaljeret analyse – det ville være som en dissektion.”

Musikken er for øvrigt oprindeligt skrevet for et gigantisk orkester – men i 1947 i USA skabte komponisten denne suite. Dels er den spilbar på scener af mere moderat størrelse – og dels kunne Stravinskij på denne måde sikre sig royalty-retten til suiten. Således er der altid højvelbårne såvel som langt mere lavpraktiske intentioner bag de fleste kunstneriske frembringelser. Rigtig god koncert.

ET DRAMA OM KÆRLIGHED OG JALOUSI

Peer Kjær Andersen skriver om Stravinskij's *Petrusjka* på vores hjemmeside – under ”Baggrundshistorier”.

AARHUSSYMFONI.DK

Pierre Bleuse DIRIGENT

Pierre Bleuse var egentlig violinist og spillede i Orchestre de Chambre de Toulouse. Han videreuddannede sig imidlertid til dirigent hos Jorma Panula i Finland og Laurent Gay ved Haute École de Genève. Siden da har han dirigeret orkestre som Orchestre National de France, Orchestre de la Suisse Romande, Orchestre de Paris, Singapore Symphony, Tokyo Symphony og den russiske Nationalfilharmoni.

Han dirigerer også opera og har blandt andet et langvarigt samarbejde med Opéra National de Lyon. For nylig har han dirigeret Lully's *Psyché* på

Théâtre des Champs-Élysées i Paris og ledet verdenspremieren på Marc Bleuses *L'Annonce faite à Marie* på Théâtre du Capitole i Toulouse. Han har en forkærlighed for at dirigere moderne musik; han dirigerer jævnligt Ensemble Intercontemporain i Paris og er musikchef i det schweiziske orkester for ny musik Lemanic Modern Ensemble i Genève. I 2021 blev han udnævnt til chefdirigent i Odense Symfoniorkester og kunstnerisk chef for Pablo Casals-festivalen i Prades, Frankrig - og fra sæson 2023-24 er han musikchef i Ensemble intercontemporain.

Michael Germer VIOLIN

Det kan godt være, at Michael Germer er ung (født i 2002) – men han har allerede vundet en række priser. Som 13-årig vandt han Talentprisen ved Jacob Gade Konkurrencen og kort tid efter begyndte han at studere på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium. I 2015 vandt han guldmedalje ved Berlingske Musikkonkurrence samt 1. Prisen ved Øresunds Solist.

Som 16-årig flyttede han til Tel Aviv for at begynde på Buchmann-Mehta School of Music. Da havde han dog allerede tidligere samme år vundet "Grand Prize" samt 1. Pris ved Grumiaux International Violin Competition, 1.

Pris ved Postacchini International Violin Competition og "Special Prize" ved Kreisler Internationale Violin Competition. I 2019 var Michael Germer den yngste semifinalist i Carl Nielsen International Violin Competition, og i 2020 vandt han Den Danske Strygerkonkurrence.

Han har været solist med orkestre som Haifa Symfoni Orkester, Webern Symfoni Orkester og Odense Symfoniorkester. I 2019 blev han tildelt det store Jakob Gade Legat.

KONCERTBESÆTNING

VIOLIN I

Cristian Chivu Ivan /
Ian van Rensburg
Johanna Tolvanen
Tue Lautrup
Katrin Djordjevic Sønnichsen
Matthias von Niessen
Matthias Gahl
Nadia Kornilova
Hayato Ishibashi
Hana Kovac, assistent
Sonia Zajac, assistent
Adrian Dima, assistent

VIOLIN II

Sarah Foldager
Nefelina Musaelyan
Erik Søndergaard Jensen
Vibeke Lund Nielsen
Charlotte Hald Lauridsen
Pernille Jönsson Nüchel
Jens Astrup
Peter Clemson Steensgaard
Violina Petrova, kontrakt
Olga Rosca Marcov, kontrakt
Selma Trammitzke Milling,
assistent

BRATSCH

Luminita Marin
Christine Hagge Larsen
Zane Kalnina
Nikolaj Lind Pedersen
Lars Kvist
Lise Pehrson
Eva Paulin
Zane Sturme, kontrakt

CELLO

Eugene Hye-Knudsen
Brian Friisholm
Jens Lund Madsen
Chiao-Hui Hwang
Fang-Yu Liang
Anne Hall, assistent

KONTRABAS

David Møllfattrick
Samuel Beck-Johnson
Christian Jørgensen
Frank Christensen
Poul Erik Jørgensen

FLØJTE

Lena Kildahl Larsen
Toril Vik Kjøller
Judith Wehrle

OBO

Oliver Nordahl
Malene Bjerg Poulsen
Lisa Anna Gross

KLARINET

Mathias Vik Kjøller
Vibeke Kærsgaard Lembcke
Gerbrich Meijer, assistent

FAGOT

Maksim Karpinskii
Eric Beselin
Harald Tørring Svendsen,
assistent

HORN

Flemming Aksnes
Lisa Maria Cooper
Carsten Adrian
Jari Kamsula
Klaus Gottlieb

TROMPET

Kim Hansen
Anders Kildahl Larsen
Martin Schuster

BASUN

Fabrice Godin
Christian Tscherning Larsen

BASBASUN

Jens Vind

TUBA

Jonathan Borksand Hanke

PAUKER

Nikolai Petersen

SLAGTØJ

Klaes Nielsen, kontrakt
Malte Vendelby, kontrakt
Christian Back Kirkegaard,
assistent
Thomas Hamilton, assistent

HARPE

Lucie Delhaye, assistent

KLAVER

Maria Eshpai, assistent

CELESTE

David Strong, assistent

BLIV FADDER

Kontakt os på tlf. 89 40 90 90 / symfoni@aarhus.dk

Aarhus Symfoniorkesters Fond består af individuelle fadderskaber fordelt på fonde, virksomheder og privatpersoner. Den selvstændige fond støtter orkestrets arbejde ved tilskud til instrumenter, turnéer, CD-indspilninger og lignende.

- » A. Enggaard A/S
- » Advokaterne i Jyllandsgården A/S
- » Alice Madsen
- » AVK Holding
- » Bech-Bruun
- » Bendt Almvig, arkitekt maa.
- » BoostPLM
- » Brødrene Kier A/S
- » C.F.Møller Danmark A/S
- » CHD Holding A/S
- » Comwell Aarhus
- » Dansk Erhvervsprojekt A/S
- » Dansk Musiker Forbund
- » Danske Andelskassers Bank
- » Danske Bank
- » EDC Erhverv, Poul Erik Bech Aarhus
- » Fa. Benny Rasmussen
- » FO-Aarhus
- » Formuepleje A/S
- » Gorrissen Federspiel
- » Hans Schourup A/S
- » Holst, Advokater
- » INTERLEX Advokater
- » Juhl-Sørensen Pianohandel
- » Jyske Bank
- » Keld T. Lauritsen Holding APS
- » Kjeld Sachmann
- » Kosan Gas A/S
- » Lena Schmidt
- » Linco Holding A/S
- » MEGAGROUP Holding Aps
- » Middelfart Sparekasse
- » Nordea
- » PDS Kapitalforvaltning ApS
- » Pressalit A/S
- » PricewaterhouseCoopers
- » RSM Danmark
- » RSM Danmark – personaleforeningen
- » Schouw & Co A/S
- » Selskabet af 4. oktober 1944 A/S
- » Stantræk A/S
- » Steffen Ebdrup Invest aps
- » Stibo A/S
- » Stormagasinet Salling
- » Støtteforeningen FHH
- » SYDBANK
- » Todbjerg Busser A/S
- » torbenbrandi – projektudvikling
- » Vilhelm Kiers Fond
- » Violinbygger Jens Stenz
- » Aarhus Oliefabriks Fond
- » Aarhus Stiftstidendes Fond
- » Aarhus Symfoniorkesters Venner
- » Aarhus Universitets Forskningsfond

Særlig privat giver:
Keld Heine Mortensen

SYMFO-BUSINESS

et unikt partnerskab
på tværs af symfoni,
udvikling & erhverv

SymfoBusiness er et kulturfremmende værdipartnerskab og et direktørnetværk – samt et berigende oplevelsestilbud for alle ansatte i de virksomheder, som samarbejder med Aarhus Symfoniorkester.

Ved at tegne et årligt medlemskab og blive enten Platin- eller Sølvpartner støtter man direkte orkestrets vision, der byder på radikale nye måder at præsentere klassisk musik på, fortælle orkestrets historie, og inddrage publikum i interaktive og medrivende koncertformer.

Som SymfoBusiness-partner er man derudover garanteret et skræddersyet koncertforløb med

indlagte middage, rejse og eventuelt optræden i virksomheden, der tager medlemmerne helt ind i musikken – og bagom den.

Det er et forløb, der til fulde udnytter orkestrets professionelle kompetencer for sammenspil, organisering og inspiration – både som det kommer til udtryk i arbejdet på scenen og i alt det, der foregår før publikum lytter med.

Interesserede virksomheder og ledere kan kontakte Administrations- og sponsorchef Thorkild Andreassen:

thorand@aarhus.dk • 41 85 68 51

SYMFOBUSINESS SÆRLIGE GIVERE 2023

salling fondene

STIBOFONDEN

Per og Lise Aarsleff Fond

SYMFOBUSINESS PLATINPARTNERE 2023

vola

schouw+cø

KAUFMANN
SINCE 1988

Bjerrers
Bureau

JKS

Moving your potential

DANSK ERHVERVSPROJEKT A/S

Husk at
venneforeningen holder
gratis optakt for alle før
hver torsdagskoncert.

Se programmet på
www.asov.dk

Optaktsholder 16. marts:
bratschist Christine Hagge Larsen

Vær med til at støtte

AARHUS SYMFONIORKESTER

Bliv medlem af
Aarhus Symfoniorkesters Venner

Medlemskab giver
fri adgang til særlige
prøver/generalprøver,
gratis medlemsblad
samt uvurderlig støtte
til byens orkester.

Meld dig ind på
www.asov.dk

eller ved henvendelse til formand
Tove Christensen, dr. med.
asov.tc@gmail.com

God fornøjelse!

Bare koncentrer dig om musikken

Bagefter skal vi nok opdatere dig med de **vigtigste nyheder**

Jyllands-Posten

RACHMANINOV FESTIVAL

Det varmeste og vidunderligste musikalske univers af dem alle: Vi byder indenfor til hele tre koncerter med Rachmaninovs overdådigt udtryksfulde musik.

Hans musik rummer en rigdom af passion, og den er fuldstændig umulig at modstå, når strygerne bruser og klaveret folder sig ud.

Solisterne er vidunderlige Marianna Shirinyan*, der spiller den pragtfulde 2. klaverkoncert. Zlata Chochieva* vender også tilbage – med klavermusik i forklædning! Paganini-rapsodien er nemlig, på trods af sit navn, en fuldblods klaverkoncert. Og så får vi besøg af intet mindre end en vinder af verdens mest prestigøse klaverkonkurrence, Chopin-konkurrencen. Det er russiske Yulianna Avdeeva*, der spiller den sagnomspundne "Rach 3", den tredje og hundesvære klaverkoncert. Nævnte vi, at Rachmaninovs musik er klaverløvernes holdeplads?

Dirigenten er Andrey Boreyko, og det er svært at forestille sig en bedre formidler af Rachmaninovs musik. Ikke bare er han russer; han har også stået foran nogle af verdens bedste orkestre.

Ud over klaverkoncerterne spiller vi musik med billeder – helt bogstaveligt. De dødes ø er skabt over et billede af Böcklin, *Études-Tableau* er "øvelsesbilleder" – og vi supplerer med symfoniske danse. Endelig får du også lov til at opleve noget så sjældent som musik fra en af Rachmaninovs operaer. Vi glæder os til at invitere dig indenfor i Rachmaninovs verden.

Som noget nyt indledes to af koncerterne i komponistfestivalen med et mindre værk af en anden kunstner, der klangmæssigt eller tematisk er i familie med Rachmaninovs musikalske univers.

*Alle tre solisters medvirken er sponsoreret af Aarhus Symfoniorkesters særlige private giver, Keld Heine Mortensen.

PROGRAM

Fre. 14/4 kl. 19.30 OVERFLODENS MUNDING

Vocalise
Klaverkoncert nr. 2
Symfoniske danse

Ons. 19/4 kl. 19.30 DANS MED DJÆVELEN

Rapsodi over et tema af Paganini
Études-Tableaux (arr. Respighi)
Fire stykker fra Aleko
– samt "Grantræet og palmen"
af Vasilij Kalinnikov

Lør. 22/4 kl. 19.30 ÅNDENS ØHAV

De dødes ø
Klaverkoncert nr. 3
– samt "The Isle is Full of noises"
af Christos Hatzis

Dirigent
Andrey Boreyko

Solist
Marianna Shirinyan
klaver

14
APRIL
2023

OVERFLODENS MUNDING

Dirigent
Andrey Boreyko

Solist
Zlata Chochieva
klaver

19
APRIL
2023

DANS MED DJÆVELEN

Dirigent
Andrey Boreyko

Solist
Yulianna Avdeeva
klaver

22
APRIL
2023

ÅNDENS ØHAV

The King's Singers

25. marts

Marie & Carl Nielsen

LiveStrings &
Lotte Andersen

30. marts

Così fan Tutte

Den Kongelige Opera

1. april

Københavns Drengekor

Matthæuspasjonen

1. april

Kammer- balletten & Trio Vitruvi

3. april

Cecilia Bartoli

8. juni

MUSIKHUSET

→ musikhuset.dk